

NIP 966-13-15-194
REGON 050626396
e-mail: bialystok@pirol.pl
<http://www.pirol.pl>
TEL/FAX 85/676 08 62

Podlaska Izba Rolnicza, Porosły, ul. Wierzbowa 57, 16-070 Choroszcz

Porosły, 31.07.2018r.

PIR.A.A. 272/2018

Jan Krzysztof Ardanowski
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Szanowny Panie Ministrze

Podlaska Izba Rolnicza wnioskuję o podjęcie działań, aby choroba IBR/IPV znalazła się w wykazie chorób leczonych z urzędu.

Wirus IBR/IPV występuje w pogłowie bydła domowego i wolno żyjącego. Jest to zakaźne zapalenie nosa i tchawicy oraz pęcherzykowe zapalenie błony śluzowej sromu i pochwy krów. Zakażenie szerzy się przez kontakt bezpośredni, drogą aerogenną (aerozol), a także drogą płciową. Choroba nie jest jednak zwalczana z urzędu.

Objawy kliniczne to: gorączka, wyciek surowiczy z nosa i kaszel oraz wysoka temperatura do 41 stopni Celsjusza. Zwierzę ma trudności w oddychaniu, można też zaobserwować brak łaknienia oraz ubytki błony śluzowej nosa. W pierwszej fazie na błonie śluzowej nosa pojawiają się pęcherzyki. Po ich pęknięciu może dojść do owrzodzeń pokrytych złogami włóknika. Nawet jeżeli organizm poradzi sobie z zakażeniem, wirus najczęściej trafia do zwojów nerwu trójdzielnego, jest to nerw czaszkowy lub do zwojów nerwów krzyżowych. Tam wchodzi w stan latencji. Uaktywnia się, kiedy u zwierzęcia dochodzi do immunosupresji organizmu. Chodzi tu przede wszystkim o wysoką ciążę, okres okołoporodowy, podawanie leków sterydowych. Na uaktywnienie się tego wirusa ma również wpływ transport bydła. Wówczas jego cykl namnażania następuje na nowo.

Drugą chorobą, którą wywołuje wirus IBR, jest pęcherzykowe zapalenie błony śluzowej sromu i pochwy u krów (IPV). Głównymi objawami są: gorączka, osowiałość, utrata apetytu, bolesność przy oddawaniu moczu (wygięty grzbiet, szeroko rozstawione kończyny), zaczerwienienie i obrzęk błony śluzowej sromu/prącia i napletka z osutką pęcherzykową, a także wyciek surowiczo-śluzowy, a nawet śluzowo-ropny.

Wirus IBR/IPV występuje w trzech podtypach: BHV-1, BHV-2a i BHV-2b. Jest to jedna z cech zakażeń herpeswirusami. Zakażenie ostre przechodzi w stan zakażenia latentnego, które cechuje się naprzemienną w czasie reaktywacją i siewstwem wirusa (wydalaniem wirusa z organizmu). W zakażeniu latentnym wirus pozostaje w organizmie zwierzęcia przez całe życie. Zwierzę latentnie zakażone może wydalać wirus IBR/ IPV w odstępach kilkudniowych do kilku miesięcy. Zarówno stan zakażenia latentnego, jak i naprzemienne w czasie siewstwo (wydalanie wirusa z organizmu) powodują, że zwalczanie zakażeń BHV 1 jest niezwykle trudne.

Najczęściej źródłem zakażenia herepeswirusem bydła 1 (BHV1) są zwierzęta chore lub zakażone bezobjawowo (nosiciele wirusa - zwierzęta latentnie zakażone). Do tej grupy należy zaliczyć

nowo nabyte sztuki, które zostały wprowadzone do stada bez kwarantanny. Zakażenie przenosi się również poprzez krycie krów zakażonym buhajem, przez paszę zanieczyszczoną wirusem, narzędzia używane do obrządzania zwierząt. Najczęściej się usadawia i czeka w uśpieniu w splotach nerwów krzyżowych i zwojach nerwu trójdzielnego. Wówczas organizm nie jest w stanie rozpoznać ciągłego zakażenia.

Jeśli krowa została zakażona wirusem IBR i doszło do wiremii (obecności wirusa we krwi), to najczęściej zaburza on transport substancji odżywczych do płodu przez łożysko. Wówczas może dojść do poronień. Ronienia następują najczęściej między 4. a 7. miesiącem ciąży. A jeżeli dojdzie do zakażenia w III trymestrze ciąży, to są większe szanse, że urodzi się żywe cielę, jednak niestety niezdolne do życia.

Chociaż wystąpienie choroby w stadzie należy zgłaszać lekarzowi, nie jest ona jednak zwalczana z urzędu. Mając na uwadze powyższe, Podlaska Izba Rolnicza zwraca się z wnioskiem do Pana Ministra o podjęcie działań, aby choroba IBR/IPV znalazła się w wykazie chorób zwalczanych z urzędu.

Z poważaniem

PREZES
Podlaskiej Izby Rolniczej
Grzegorz Laszczyński